

פרוטוקול ישיבת מליאה שלא מן המניין

שהתקיימה ביום שני, ד' תמוז התשפ"ה, 30/6/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי - ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן - חברת מועצה
מר צחי אוזן - חבר מועצה
גבי מרים אלגרבלו - חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז - חברת מועצה
גבי מירית בן אשר - חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן - חברת מועצה
מר יוסף ניסן - חבר מועצה

סגל:

גבי שירי בן שחר - מנכ"לית המועצה
מר שמואל לביא - מבקר המועצה
גבי ימית לוי - גזברית
זהבה הראל - מנהלת מחלקת חינוך
מר קונסטנטין פובטקין - מהנדס
עו"ד עומר מאירי - יועמ"ש

ע ל ס ד ר ה י ו ם :

1. אישור צו ארנונה לשנת 2026.

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, בואו נתחיל חברים. טוב. אנחנו פותחים עכשיו ישיבה שלא מן המניין, בנושא אישור צו הארנונה. אז אנחנו ניתן לימית להציג את הדברים, והתייחסויות, ונתקדם.

סעיף 1- אישור צו ארנונה לשנת 2026.

ימית לוי: אוקיי, אז הצו עבר קצת תהפוכות ב-10 ימים האחרונים, קיבלתם טיוטת צו ראשונה, ולאחר מכן קיבלתם עדכון לצו. בטייטה הראשונה היו הגשות להחריגה. פה זה גם קורה, אני אגיד שאלעד קיבל פה החלטה, גם בעת המלחמה והקושי של העסקים, לא לבקש העלאת חריגה לניצול שכר בשגרתי. על כן, אנחנו נשארו בצד, וזה רק עם העדכון האוטומטי של משרד הפנים, 'הטייס האוטומטי', בשיעור של 1.626%, שזה חל על כל הסעיפים, על כל הסיווגים. ולכן עשינו שינוי קטן בהנחות. הנחה על נכס ריק, במקום 6 חודשים, תהיה מעתה ל-3 חודשים, לגובה של 50%. יש למישהו שאלות?

אלעד ארזי: כן, חברים, התייחסויות.

מירית בן אשר: רק שנייה, המשפט האחרון? ההנחה של מה?

ימית לוי: הנחה של נכס-

אלעד ארזי: היום אתה יכול להשאיר נכס ריק 6 חודשים.

ברוריה אליעז: אני רוצה רק להבהרה, להבין. האם זאת החלטה שלנו, פנימית, או זאת החלטה חיצונית?

אלעד ארזי: חיצונית.

ברוריה אליעז: של מי? מאיפה היא?

אלעד ארזי: על מה את מדברת?

ברוריה אליעז: היא נוחתת עלינו?

שירי בן שחר: 'הטייס האוטומטי'.

ברוריה אליעז: על ה-6 חודשים-

אלעד ארזי: אה, לא, זה שלנו.

ברוריה אליעז: זה שלנו?

אלעד ארזי: חשבתי את מדברת על 'הטייס האוטומטי'.

ברוריה אליעז: זה שלנו? ולמה אנחנו מחמירים את זה?

אלעד ארזי: כי אנחנו-

ברוריה אליעז: מה עומד מאחורי זה?

אלעד ארזי: אנחנו רוצים בסוף שאנשים כמה שיותר מהר יכנסו לגור ולאכלס בתים, בטח בדגש על שכונת שרונית.

ברוריה אליעז: ואם לא רוצים?

אלעד ארזי: מה זה 'לא רוצים'? בונים בית.

ברוריה אליעז: אתה יודע, אתה יודע שאם רוצים מהר זה לא תמיד לטובת, עניין,

מירית בן אשר: וגם דוגמה אחרת, הם לא בהכרח,

ברוריה אליעז: אתה מבין אותי.

מירית בן אשר: דיירים בשכונה חדשה.

ברוריה אליעז: אז לכן, אני הייתי מציעה-

אלעד ארזי: על 3 חודשים בית ריק זה לא מספיק?

מירית בן אשר: אני נכנסתי לשיפוץ, קיבלתי באמת את ההנחה הזאת מהמועצה, כמו שמתבקש.

ימית לוי: נכס ריק זה לא נכס בשיפוץ.

ברוריה אליעז: נכס ריק.

מירית בן אשר: לא, זו דוגמה שאני אומרת. זו דוגמה שאני-

ימית לוי: אבל זה לא המקרה.

מירית בן אשר: למה לא?

ימית לוי: שיפוץ-

אלעד ארזי: שנייה, שנייה.

ימית לוי: נכס ריק זה נכס שהוא ריק מכל חפץ ואדם.

מירית בן אשר: נכון, הוא היה ריק, הבית שלי.

ימית לוי: לחלוטין.

מירית בן אשר: הוא היה ריק, כי עוד לא העברתי את הציוד אליו, את צודקת. עשינו שיפוץ לפני כן, קיבלנו את ההנחה לפי הקריטריונים. נכנסה המלחמה. אין עובדים, אין פועלים, אין אף אחד. אני לא יכולה להמשיך לשפץ את הבית שלי, ואני לא יכולה לאכלס אותו. ובעצם אנחנו פוגעים פה בתושבים. במיוחד בתקופה כזאת רגישה שאנחנו יודעים שיש מחסור בפועלים, מחסור באנשי שירות, יש פה קושי.

ברוריה אליעז: אני מציעה לא להעלות.

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: אני מציעה, אלעד, בגלל הדברים שנאמרו. ושכולנו מבינים-

אלעד ארזי: לא, אני מקבל, אני מקבל את מה שמירית אומרת, יש פה-

ברוריה אליעז: תראה, אלעד. יש עוד שנה-

אלעד ארזי: מירית, אני מסכים, אני מסכים-

ברוריה אליעז: יש עוד שנה לחשוב על זה. תנו לראות איך אנחנו מסתדרים עם זה השנה, אנחנו בשנה קשה מאוד.

אלעד ארזי: אני מסכים גם.

ברוריה אליעז: אחרי 5 שנים קשות מאוד.

אלעד ארזי: מירית, זו נקודה טובה, אני לא מתווכח על זה, אני חושב שזו נקודה שבהחלט אפשר להתווכח איתה,

ברוריה אליעז: לא, מירית המשיכה אותי, כן?

אלעד ארזי: סליחה, ברוריה, שלך.

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: זהו, זה שלי. זה שלי.

אלעד ארזי: אני מקבל את זה, אין בעיה.

ברוריה אליעז: אבל מירית ואני זה אותו הדבר.

אלעד ארזי: אין בעיה, חברים, עוד דברים.

ברוריה אליעז: בעניין הזה.

אלעד ארזי: אין בעיה. עוד דברים על הצו. זהו?

ענבר כהן: רגע-

ברוריה אליעז: לא, אז אני מודה לך שאתה קשוב לזה, ושקיבלת את זה יפה. כי זה לא, אנחנו לא ניוושע, באמת, לא ניוושע מעוד 3 חודשים, אבל זה מראה לאזרח שאתה בכל זאת שומע לו וקשוב לו בשנה קשה.

צחי אוזן: נתחשב בו, באמת.

אלעד ארזי: מקבל את זה, ברוריה.

ענבר כהן: צודקת. יפה. עוד הערות?

אלעד ארזי: עוד דברים? הערות, חברים? זהו?

ענבר כהן: אז לי יש.

אלעד ארזי: ענבר כהן.

ענבר כהן: טוב, כמה דברים. אחד, שיצא המתווה של עליית הארנונה לעסקים. אנחנו הצגנו מספר הסתייגויות סביב זה, גם מתוך איזו ראייה שאנחנו כן רוצים לעודד בתוך היישוב, גם עסקים בתוך הבתים וגם עסקים קטנים, לעומת רשתות או עסקים שהם יותר גדולים, וביקשנו לחשוב על מתווה עליית ארנונה, שהוא גם מלווה אותנו לטווח ארוך ושהוא גם מסווג את בעלי העסקים באופן דיפרנציאלי ולא אחיד. זה הדבר הראשון שעליו רצינו לדבר, וגם יש איזו חשיבה, או הנחת יסוד, וגם, לא סתם רפי כאן, שכל פעם סביב צו הארנונה, יש איזה דיון פוליטי שאנחנו לא מצליחים להימנע ממנו. 'כן נעלה, לא נעלה', ואנחנו, במחיר הפוליטי הזה, לא רואים, בעיניי, הרבה מאוד פעמים את טובת היישוב ואת מה שנכון לעשות. וזה ברור שכל אחד מהתושבים ביישוב היה מאוד שמח אם היינו יכולים לשלם ארנונה מאוד נמוכה. ובמקביל זה גם מאוד ברור שכל תושבי להבים רוצים שירות לתושב ברמה מאוד גבוהה.

אלעד ארזי: נכון.

ענבר כהן: והצענו אלטרנטיבה, או חשיבה מחודשת, על צו הארנונה, שלא תבוצע רק במקביל לצו הארנונה, אלא משהו שיושב, עם ימית, אלעד, או מי שאלעד יחשוב שנכון שיהיה שותף בתהליך חשיבה מושכל, על כל אחד מסעיפי הארנונה הרלוונטיים ולבחון אותם באופן דיפרנציאלי לכל אחד מהתושבים, ולייצר מתווה, או לחשוב בכיוון של מתווה, שהוא רב-שנתי. שבו אנחנו מצהירים, או יוצאים בהודעה לציבור שבה אנחנו אומרים מה הראייה הכללית שלנו סביב הארנונה, או כמה אנחנו חושבים, או איך אנחנו היינו רוצים להתנהל עם הארנונה, ולהימנע מהדיונים שנעשים הרבה פעמים מאחורי הקלעים, 'אנחנו רוצים להעלות, אנחנו לא מעלים, אנחנו פוגעים בתושבים', לא, אנחנו לא פוגעים באף אחד, אנחנו לטובת היישוב ולטובת תושבי היישוב, ולפעמים זה מתרגם בכסף שיוצא מהכיס שלנו. ונראה לי שזה חשוב ונכון שנלך למהלך שהוא לא רק מצביע צו הארנונה, אלא עליה שהיא קצת יותר ארוכת טווח מזה.

ברוריה אליעז: אז בעניין הזה אני רוצה להמשיך אותך. אני חושבת שזאת הצעה נכונה. שכאשר שליו לנו, ורגוע לנו, וטוב לנו, ושקט לנו, אנחנו מתיישבים, כמו שהציעה כרגע ענבר, ובאמת חושבים 'תראו, טובת היישוב רוצה ב-א', ב', ג', ד' להרביץ איזושהי תנופה. אנחנו לא יכולים הרי בלי להזדקק לכם, ולארנונה שמשקפת את העזרה הזאת של התושב'. אז בשעות שלום ומנוחה, ורגיעה, נכון, יש מקום לדיון. אנחנו בשנים האחרונות היינו בשיח על זה כל שנה, שיח לא נעים. לא נעים. ולו המצב לא היה על כל אחד, העניין זה על כל אחד, היינו היום במקום אחר. ולא היינו גובים 13.5% בשנה שעברה. אז, אנחנו נשקף הכל, כי בתוך עמנו אנחנו יושבים.

אלעד ארזי: בסדר, אני רוצה-

ברוריה אליעז: ולכן, ולכן, כן יש מקום לדבר על כל דבר כרגע, בלי המבט הגדול. המבט הגדול, באמת יש לו מקום. אבל בשוב שנה נוספת, שמתווספת למתחילת תקופת הקורונה, כי מאז התחילו צרות. ועסקים קטנים מתקופת הקורונה סבלו, ויש לנו תושבים כאלה, ואני רואה תוצאות בחינוך, של תלמידים שהתחילו מתקופת הקורונה, הורים שרוצים שהילדים שלהם יכנסו, אני מכירה את זה דווקא מהמגזר הדתי, מאיזושהי משפחה. שרוצים להיכנס למקום טוב, דתי, באיזושהי פנימייה, כמה הם השקיעו כדי שהוא יעמוד ברמה שנדרשת לכיתה ז'. אז חבריה, העניין מאוד לא פשוט, ודין פרוטה בעניין הזה הוא כדין מאה. ולכן, לא בכדי צריך כן לחשוב על זה וכן להתייחס לזה, למרות שמדובר ב-1.6. בשנים אחרות הייתי אומרת מה שאמרתי. 'חבריה, השתגעתם? אתם מדברים על פלאפל וגוזז לחודש?' אבל, על השנה אני לא אומר כך. אנחנו ממשיכים שרשרת של קשיים שיש לתושבי המדינה, ובמיוחד, ובמיוחד גם לבעלי העסקים הקטנים לאורך הרבה זמן. ולכן צריך לשקול את זה.

אלעד ארזי: קודם כל אני רוצה לומר שאנחנו מאוד רגישים, כולנו פה, על כל שקל בנושא הארנונה, בסדר? בשנה שעברה באמת הייתה עלייה חריגה ואנחנו צריכים להיות באמת מאוד-מאוד עדינים ולהיות חכמים בהחלטות שלנו. בסוף אנחנו צריכים לזכור דבר אחד, ואני כן אומר את זה. בסוף כספי הארנונה משמשים

אותנו לתת שירות טוב יותר לתושבים. וחלק מהמשימה שלנו, גם כרשות, היא לייצר איזון בין ההכנסות שאנחנו צריכים להביא, הכנסות חיצוניות כמובן, בנושא העסקים, והמסחר, וכו', לבין הארנונה האישית. אנחנו, בהשוואות שלנו, ותאמינו שאנחנו ישבנו על זה שעות ארוכות-ארוכות. ובהשוואות שעשינו ליישובים אחרים, מכפר ורדים, לעומר, למיתר, עדיין גביית הארנונה בלהבים, או תשלום הארנונה, ביחס לפר-מטר, בלהבים הוא הנמוך מכולם. הוא הנמוך מכולם. הוא נמוך מעומר ונמוך ממיתר. ולמרות זאת, למרות זאת, ובטח בסיטואציה הנוכחית, אנחנו קיבלנו החלטה לא להעלות את הארנונה השנה. ההצעה של ענבר, וגם של ברוריה, שהיא חיזקה אותה, אני חושב שיש בה הגיון מסוים, אני חייב לומר שהוא אבל טיפה מורכב יותר. בסוף, כשאני בחנתי את זה גם עם ראשי רשויות אחרים, היום אפילו הייתה לי שיחה על זה באופן ספציפי עם ניר זמיר, ראש מועצה אזורית בני שמעון, ולייצר איזושהי תוכנית ארוכת טווח בנושא הארנונה, שמסתכלת 3 או 5 שנים קדימה. והם, נושא הארנונה אצלם זה לא כמו, זה, יש להם שטחי מסחר ענקיים ושטחים רבים, הוא אמר לי, 'אלעד, כל חברות הארנונה שהבאנו', והם הביאו חברות יועצות. 'המליצו לנו לא לעסוק ביותר משנה-שנתיים קדימה, בגלל כל השינויים', כמו שגם ברוריה אמרה, שיש בכלל במדינת ישראל. וגם, בסוף צריכים לזכור שאנחנו גם, כולנו כפופים לממשלת ישראל, ותכף אני חושב שגם יתייחס לזה, גם עורך הדין שיושב פה וגם המבקר, כי בסוף אנחנו כפופים להחלטות. זאת אומרת, גם, מועצה מקומית שתחליט מחר בבוקר להפחית 20% מהארנונה או להעלות 20% בארנונה, היא כפופה להחלטות של משרד הפנים, עם הנחיות מאוד-מאוד ברורות מי יכול להוריד, מי יכול להעלות, באיזו קונסטלציה הוא יכול לעלות ובאיזו קונסטלציה הוא יכול להוריד. אני תכף אתן לעומרי להתייחס ולמבקר. אבל ברוריה, אני מאוד מסכים. באמת, עם כל מה שאמרת. אנחנו צריכים להיות מאוד רגישים בנושא הזה, בטח בימים כאלו. אז עומרי, אולי תתייחס, והמבקר, ובזה נתקדם.

מירית בן אשר: ואז יש אישור...

אלעד ארזי: אה, כן. אחרי זה, לפני כן, אחרי זה, אין בעיה, עומרי.

מירית בן אשר: כן.

עומרי מאירי: אני אתייחס. קודם כל, אני אציג את עצמי, עורך דין עומרי מאירי, אני שותף במשרד, מנהל מחלקה של-

ברוריה אליעז: עומרי מה?

עומרי מאירי: עומרי מאירי.

ברוריה אליעז: מירי?

עומרי מאירי: מאירי.

יוסף ניסן: מאירי.

עומרי מאירי: מאירי. סבא שלי החליט ככה, על שם סבא מאיר.

ברוריה אליעז: כן, כן. זה דווקא מצא חן בעיניי,

עומרי מאירי: היה שליחקס בעבר-

ברוריה אליעז: גם סבא שלי היה מאיר.

עומרי מאירי: כן? היה שליחקס בעבר והחליט ככה, בציווי של בן גוריון, לתקן את זה. אני מסייר ברשויות המקומיות כל הארץ, מייצג רשויות, צפון עד דרום. וזו הישיבה החמישית שלי במועדים האלה של אישור צווי המיסים. התחלנו את הישיבה היום במליאה אחרת תוך כדי. אני אתייחס רק לנושא הזה של 'הטייס האוטומטי', השנה זה עלה ב-1.62 לשנה הבאה, ל-2026. זה נובע מהצמדה של התעריפים האלה למדד השכר במגזר הציבורי ועליית המדד, למעשה במגזר הציבורי השכר ירדב-0.9 והמדד, מדד המחירים עלה ב-1.77. משהו, זה חצי-חצי.

ימית לוי: אני רוצה לעיר על זה שהמדד של השכר לא באמת ירד. הייתה חקיקה לגבי הפחתת שכר במגזר הציבורי, כל עובדים, זאת אומרת,

ברוריה אליעז: נאלצו לוותר.

ימית לוי: נאלצו לתרום מעל 2% משכרם,

אלעד ארזי: זה לא רק לציבורי, לא?

ימית לוי: הצדדים לתרום. אנחנו, המועצה, עדיין כן משלמים את זה, אנחנו עדיין מפרישים את העלויות האלה, פשוט אנחנו צריכים להעביר אותם למדינה. אז נוצר כאן קצת עיוות. כי לא הייתה הפחתה במדד הזה, אלא דווקא עלייה, ו-'הטייס האוטומטי' היה אמור להיות מעל 4%. אז,

עומרי מאירי: נכון, אחרי ששנה שעברה, ב-5.3, זה בעצם, תיקנו את זה על הדרך הזאת, של 'הטייס האוטומטי' של 1.62. ככל שאין לנו שינויים, או העברות, או משהו נוסף בצו, למעשה בכלל לא נדרשת המועצה לעניין הזה. מאחר שזה 'טייס אוטומטי', המועצה לא יכולה להחליט שהיא לא מטילה ארנונה או שהיא לא מאשרת את הארנונה, והתעריפים האלה יחולו כך או כך.

ברוריה אליעז: היה בהיסטוריה של הרשויות המקומיות שמועצה ביקשה להפחית את 'הטייס האוטומטי' בשנתון?

עומרי מאירי: כן, כן, בשנות ה-80 הייתה אינפלציה, אנחנו הולכים קצת אחורה. בשנות ה-80 הייתה אינפלציה, רשויות מקומיות בעצם ביקשו לתקן את תעריפי הארנונה בדרך הזאת של הפחתה. משום

שהשקל האמיר, וכו', וכו', עד קביעת השקל החדש. ב-1992 נקבעה מה שנקרא 'חקיקת ההקפאה'. חקיקת ההקפאה הקפיאה את כל הצווים מכל הרשויות המקומיות, היא אמרה 'הצווים האלה, עם הסיווגים האלה, עם התעריפים', כל רשות והתעריפים שיש לה, הוקפאו. ולמעשה, אין דרך לשנות אותם, על מנת לשנות את התעריפים האלה, או להוסיף סיווגי משנה או להוסיף סיווגים חדשים, יש צורך בקבלת אישור של משרד הפנים ומשרד האוצר, על דרך העלאה חריגה או הפחתה חריגה. מאוד-מאוד קשה לקבל את האישור הזה, השנה בכלל הכפיפו את זה רק לרשות שנמצאת בתוכנית התייעלות.

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: יש כבר אמירה לגבי השנה?

עומרי מאירי: כן, יש-

ברוריה אליעז: לא, זה מאוד חשוב להבין את זה.

עומרי מאירי: כן, כן, אני אומר. יש בתחילת, בדרך כלל אזור מרץ-אפריל של כל שנה, מפרסם משרד הפנים קווים מנחים כיצד בכלל לפנות, אותן רשויות שנמצאות בגירעונות מאוד גדולים או דברים כאלה, ובדרך כלל זה הולך בקנה אחד עם תוכנית התייעלות של משרד הפנים עם חשב שלה, שמלווה את אותן רשויות בדרך.

ברוריה אליעז: אז אני מודה לך מאוד שאתה בא עם ידע רב כזה, כי פתרת לי להעלות את השאלה כי אמרת לי את הנתונים שענו לי עוד כתשובה.

עומרי מאירי: אני פה לכל שאלה, ובאמת,

ברוריה אליעז: הוא צריך ללוות-

אלעד ארזי: מאירי באמת תותח, אני מכיר אותו הרבה שנים, והוא איש-

ברוריה אליעז: הוא צריך ללוות אותנו.

אלעד ארזי: הוא תותח. באמת, אני מכיר אותו אישית.

עומרי מאירי: אני מלווה את המועצה, בעניינים של ארנונה אני מלווה אותכם, בהחלט.

אלעד ארזי: תודה. רגע, שנייה, מירית, למה אחרי זה אנחנו צריכים ללכת.

מירית בן אשר: כן, אתה אמרת מקודם לגבי התוכנית שענבר התייחסה שלא נכון ללכת על משהו רב-שנתי, במקום זה-

אלעד ארזי: לא אמרתי 'לא', אמרתי שאני מכבד את מה שהיא מבקשת. אני אומר עוד פעם.

ברוריה אליעז: השנה נקבעה-

מרים אלגרבל: ברוריה.

ברוריה אליעז: סליחה, אני מבהירה לה-

מרים אלגרבל: אפשר?

אלעד ארזי: שניה, אבל, היא שואלת שאלה.

מרים אלגרבל: ברוריה, אני פה ואני על קוצים. כי יש לי אירוע ואני צריכה לנסוע-

צחי אוזן: גם אני, האמת שגם אני.

אלעד ארזי: ברוריה, דקה.

ברוריה אליעז: רגע,

מרים אלגרבל: בבקשה.

ברוריה אליעז: אנחנו חורגים מהזמן של הישיבה השנייה?

מרים אלגרבל: כן.

צחי אוזן: כן, כן. אני פה-

ברוריה אליעז: עד מתי היא הייתה צריכה להיות?

אלעד ארזי: לא חורגים, לא חורגים, שנייה-

ברוריה אליעז: לא חורגים.

צחי אוזן: איך?

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: לא חורגים כלום.

ברוריה אליעז: אבל אני אתחשב בך.

מרים אלגרבלו: תודה.

אלעד ארזי: בדיוק. באהבה היא מוותרת.

ברוריה אליעז: טוב.

אלעד ארזי: אני, עוד פעם, אני הסברתי למה אני חושב שהליך כזה הוא בעייתי או פחות נכון, נעשה צוות כזה, אמרתי גם לענבר קודם, בשמחה, חייב להיות מישהו שילווה אותנו, איש מקצוע, בתחום הארנונה. נביא צוות, מ-

ברוריה אליעז: נהדר.

אלעד ארזי: מחברי מועצה, תושבים. נשב ביחד ונחשוב על זה, בשמחה, באהבה רבה.

* מדברים ביחד.

מירית בן אשר: לגבי המתווה. גם אם זה לא נכון ברמה כללית לכל הצו, יכול להיות שזה כן נכון לסעיפים ספציפיים. זאת אומרת,

* מדברים ביחד.

מירית בן אשר: יכול להשתנות ומאוד קשה לצפות מה יהיה. יכול להיות שכן נכון שבסעיפים ספציפיים כן נכון לעשות תוכנית.

ענבר כהן: אני חושבת שזה לא רק סעיפים ספציפיים. זה בעיניי יותר מקום של אסטרטגיה ותפיסה מה נכון לשוב ברמה הכללית, בסדר?

ברוריה אליעז: האמת היא שזה גם וגם.

ענבר כהן: האם בכלל,

ברוריה אליעז: גם וגם.

ענבר כהן: חשוב לנו להעלות באופן דיפרנציאלי ארנונה לעסקים? האם אנחנו חושבים שכולם צריכים להעלות באופן אחיד?

צחי און: ענבל, תעשו את הדיון הזה אחר כך, אני חייב לטוס.

ברוריה אליעז: התשובה היא גם וגם, יש חשיבות לפרט-

יוסף ניסן: רגע, אני רוצה להבין, אין לנו מה לדסקס בנושא של ה-1.62.

ימית לוי: לא.

לורן אבישר אביטן: לא, זה כל הקטע.

ברוריה אליעז: הוא רוצה לשאול,

יוסף ניסן: קודם כל-

ברוריה אליעז: הוא לא הבין כמוני, אז-

יוסף ניסן: לא. היא שאלה אותך האם יש תקדים לכך, שהמועצה קיבלה החלטה לעשות הפחתה?

ימית לוי: אין הפחתה.

יוסף ניסן: הנחה.

ימית לוי: לא הייתה.

שמואל לביא: אין הנחה, זה נקרא הפסקה.

ברוריה אליעז: אבל הוא ענה לך השאלה הזו.

יוסף ניסן: הנחה בגובה עלייה ב-יטייס האוטומטי, ולכן לקזז אחד בשני.

ברוריה אליעז: הוא ענה לי על זה.

יוסף ניסן: האם היה תקדים לזה? זאת השאלה שלי.

ברוריה אליעז: הוא אמר שכן, אבל השנה הזאת היא שנה מיוחדת,

יוסף ניסן: בסדר,

ברוריה אליעז: והוא ענה משהו ספציפי.

אלעד ארזי: טוב, חברים, אז בואו נצביע.

יוסף ניסן: רגע, על מה אנחנו מצביעים?

אלעד ארזי: על 'הטייס האוטומטי'.

* מדברים ביחד.

שמואל לביא: 'הטייס האוטומטי'.

יוסף ניסן: אין מה להצביע. זה לא להצביע.

ברוריה אליעז: עומרי.

יוסף ניסן: זה לא להצבעה.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: עומרי, צריך להצביע, לא צריך להצביע?

עומרי מאירי: לא חייבים.

יוסף ניסן: אין לנו הצבעה.

אלעד ארזי: לא חייבים?

יוסף ניסן: אין הצבעה על זה, נו.

ברוריה אליעז: עומרי.

עומרי מאירי: אם אין שינויים-

ברוריה אליעז: עומרי, תענה לו בבקשה,

* מדברים ביחד.

מרים אלגרבל: אני יכולה ללכת? אם לא מצביעים אני הולכת.

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: אה, רגע, אבל רגע, שנייה. אז כן נאשר את הצו בלי האישור של ה-3 חודשים.

מרים אלגרבל: בלי ה-3-

אלעד ארזי: בדיוק. זה כן נאשר.

ברוריה אליעז: מה? מה?

אלעד ארזי: בלי האישור של-

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: אה, ה-3 חודשים.

אלעד ארזי: אז כולם בעד בנושא הזה?

ברוריה אליעז: כן.

אלעד ארזי: כולם בעד?

* גב' מרים אלגרבלי ומר צחי אוזן עוזבים את הדיון.

* מדברים ביחד.

יוסף ניסן: עכשיו, רגע, יש את ההצעה שלנו לסדר.

ברוריה אליעז: 6 חודשים.

יוסף ניסן: לדיון והצבעה-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: של ההחלטה?

יוסף ניסן: על ההחלטה, כן.

אלעד ארזי: אז הנה, הוא אמר שלא ניתן. הוא ענה לה.

ימית לוי: אבל לא ניתן להפחית, הקווים המנחים-

שמואל לביא: אם לא צריך אישור אז למה מביאים אותו?

ברוריה אליעז: הוא ענה על זה.

לורן אבישר אביטן: שנייה, תנו לה רק לענות, כי הנושא הזה הוא-

* מדברים ביחד.

ענבר כהן: זו הייתה הצעה לסדר?

אלעד ארזי: יוסי, זו הייתה הצעה לסדר היום?

* מדברים ביחד.

שמואל לביא: זה מה שעופר שלח.

ענבר כהן: זו לא הייתה הצעה לסדר.

* מדברים ביחד.

יוסף ניסן: הייתה הצעה לסדר.

אלעד ארזי: לא משנה, גם אם זו הצעה לסדר היום-

ברוריה אליעז: עומרי, הם לא שמעו מה אמרת לגבי השנה.

* מדברים ביחד.

לורן אבישר אביטן: תנו לו רק לענות על זה.

עומרי מאירי: או-קיי, השנה יש 'טייס אוטומטי' שנקבע ב-1.62, ורשויות שביקשו לבצע העלאה חריגה, או הפחתה חריגה, צריכות ללכת במתווה מיוחד לפי הקווים המנחים של משרד הפנים, שזה הוכפף, אמרנו, השנה לתוכנית התייעלות כלכלית ותנאים נוספים, וכו', וכו',

ברוריה אליעז: רק להיות שם בהתייעלות כלכלית.

עומרי מאירי: בנוסף-

יוסף ניסן: מצוין, אנחנו הולכים לקבל החלטה שאנחנו מפחיתים?

ימית לוי: לא, לא, רגע, לא, אני רוצה-

ענבר כהן: לא.

שמואל לביא: לא.

יוסף ניסן: אל תענה. אני לא שאלתי אותך, אני שאלתי אותו.

ברוריה אליעז: אז תן לו לענות.

עומרי מאירי: המועצה יכולה לקבל החלטה שאין...

ענבר כהן: הדיון בהצבעה.

עומרי מאירי: אפשר לקבל החלטה,

יוסף ניסן: יפה.

* מדברים ביחד.

ימית לוי: לא, לא, שנייה-

עומרי מאירי: אתה שואל אותי מה-

ימית לוי: יש בקווים המנחים.

עומרי מאירי: אתה שואל אותי מה זה, האם זה חקי, האם זה יעבור-זה לא יעבור.

ימית לוי: רגע, עומרי, תן לי בבקשה.

יוסף ניסן: אתה רואה? תשובה אחרת.

שמואל לביא: מה?

ימית לוי: תנו לי בבקשה, אני בדקתי-

שמואל לביא: תלוי מה אתה שואל.

ימית לוי: אני בדקתי את -

אלעד ארזי: לא, יוסי, איפה סדר היום? זה לא,

* מדבר ביחד.

ענבר כהן: לא,

אלעד ארזי: זו לא הצעה לסדר יום.

ענבר כהן: זה לא עכשיו לסדר יום.

אלעד ארזי: תקרא.

ימית לוי: בקשה, אני בדקתי את הצעד הזה-

יוסף ניסן: "בקשה להעלאת נושא לדיון והצבעה בישיבה שלא מן המניין בנושא צו ארנונה 2026".

ענבר כהן: אבל זה לא סדר-

אלעד ארזי: אבל לא לסדר יום.

ענבר כהן: זה היה לסדר יום? אני גם לא הבנתי את זה.

יוסף ניסן: ברור. "בקשה להעלאת נושא לדיון והצבעה בישיבה", זה מה שהוא כתב.

ענבר כהן: טוב, גם אני לא הבנתי את זה ככה.

שירי בן שחר: טוב, אני אשמח לשמוע את ימית בפעם ה-900 שהיא מנסה.

ימית לוי: אז אני רוצה להסביר,

ענבר כהן: לא, זה שלי, תודה, סליחה.

ימית לוי: אם שירי תצליח לפתוח את המסמך של הקווים המנחים, אני אסביר. יש מסלול, קיים כזה מסלול בקווים המנחים של משרד הפנים, של בקשה להפחתה חריגה במגורים. יחד עם זאת, תנאי סף ראשון אומר שהתנאי הוא שהרשות צריכה להיות, התעריף של המגורים שלה צריך להיות מתחת לתעריף הקבוצתי שלה. ואז, בהמשך, בהמשך המסמך,

יוסף ניסן: מתחת? איך מתחת?

ברוריה אליעז: אם אתה רוצה לבקש-

יוסף ניסן: אולי מעל.

ברוריה אליעז: לא, אם אתה רוצה-

יוסף ניסן: לא, זה לא הגיוני מה שהיא אומרת.

ברוריה אליעז: לא, אם אתה רוצה לבקש עוד ארנונה.

שמואל לביא: אם אתה מבקש להוריד, להקפיא,

ברוריה אליעז: להוסיף.

שמואל לביא: אתה צריך להיות ברמה של,

ימית לוי: הממוצע של ה-,

שמואל לביא: 80 שקל למטר מרובע ומעלה. זה לא יכול להיות,

* מדברים ביחד.

עומרי מאירי: צריך פער של 7.5% מה-

אלעד ארזי: לא הבנתי-

ברוריה אליעז: הנה, הנה, הוא עונה בדיוק. מה? איך?

עומרי מאירי: צריך פער של 7.5%, אני אומר, זה היה נכון לשנה שעברה, אבל השנה,

ימית לוי: לא, לא, יש טבלאות,

עומרי מאירי: גם זה לא ברור.

ימית לוי: יש טבלאות.

אלעד ארזי: יש טבלה.

ימית לוי: אז אני אשלח לך את זה, שנייה.

שירי בן שחר: או שתתחברי. הכי פשוט.

אלעד ארזי: לא, למה? לא הבנתי עכשיו למה התחברת?

ברוריה אליעז: לא,

אלעד ארזי: ימית.

ברוריה אליעז: היא רוצה לדייק את הנתונים-

יוסף ניסן: למה לא שלחתם לנו את זה אתמול, או היום? כתגובה? כתשובה?

ברוריה אליעז: חבל שאת כל הנתונים האלה לא מוכנים מראש.

יוסף ניסן: עופר ביקש משהו, תתייחסו לזה, מה, אתם מתייחסים לזה עכשיו? ואומרים לנו שאי אפשר?

ימית לוי: הקווים המנחים זה מסמך של משרד הביטחון,

אלעד ארזי: דיברתי איתך בטלפון, אמרתי לך שזו בעיה.

ענבר כהן: זה לא נספח שנוגע לארנונה, ל-

אלעד ארזי: על מה אתה מדבר?

יוסף ניסן: מה זה קשור?

אלעד ארזי: מה זה 'מה זה קשור'?

ענבר כהן: יוסי, אני אגיד לכם-

יוסף ניסן: זה שזה בעייתי זה בסדר גמור, זה מצוין.

ענבר כהן: שנייה.

אלעד ארזי: אמרתי לך את האירוע הזה, אז מה אתה עכשיו קם?

ענבר כהן: שנייה, אני רוצה להגיד על זה 2 דברים, בסדר? אחד, גם לנו-

יוסף ניסן: יש בקשה שסיימנו-

ענבר כהן: בשנייה-

אלעד ארזי: אבל הסברתי לך בטלפון.

ענבר כהן: בשנייה שעלה 'הטייס האוטומטי' היה לנו רצון להגיד 'בוא נוריד טייס אוטומטי', בסדר? זה בא לי טבעי,

לורן אבישר אביטן: כולנו דיברנו על זה.

ענבר כהן: זה הכי מתבקש אחרי עליית הארנונה בשנים האחרונות. אבל אני ישר הלכתי לחפש והיו שם, ימית אני לא יודעת מה את מצטטת, אבל אני ראיתי שכדי לבקש, א', יש מעט מאוד רשויות שכן הצליחו לעשות את זה ב-10 השנים האחרונות, וגם על תתי-סעיפים. למיטב בדיקתי, ואלעד בדק אותי אחר כך ולא מצא את הרשויות האלה, ואני-

אלעד ארזי: זה על סף הבלתי אפשרי, באמת.

ענבר כהן: ואני לא הצלחתי לשחזר את זה. אבל היה שם סעיף שהוא סופר מורכב, הרשות צריכה להוכיח שיש לה הכנסות שמאפשרות לה להיות מספיק איתנה ללא ארנונה, בהתחשב בהנחה-

אלעד ארזי: ללא העלאה.

ענבר כהן: ללא העלאה, או ללא ארנונה של התושבים.

ימית לוי: אז נכון.

ענבר כהן: אנחנו לא במקום הזה בכלל, מי יספור אותנו באיזשהו אופן? אז-

יוסף ניסן: מי קבע את זה, את?

ענבר כהן: לא, אני אומרת, זה מה שמשרד הפנים מגדיר-

ימית לוי: הנה, תנאי-

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: הנה, הנה.

ימית לוי: הנה, על המסך,

* מדברים ביחד.

אלעד ארזי: בבקשה, תסתכל.

ימית לוי: זה המסמך.

ענבר כהן: שאתה יכול לבקש-

ימית לוי: זה המסמך. אלו, שניהם.

אלעד ארזי: זה המסמך לבקשה לאישור הפחתה חריגה.

ימית לוי: לפי,

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: רגע, אז א', זה נהדר שאנחנו צופים בזה עכשיו, ותודה רבה. ב', מאוד היה רצוי ללמוד מהדוגמה הזאת ובפעמים הבאות את זה לקבל מראש, דברים כאלה. זה-

ימית לוי: זה לא נכון.

ברוריה אליעז: למרות שהעלנו את זה לשאלה, לשאלתה. אז יופי, אז בואו נקרא עכשיו לפחות.

ימית לוי: הסעיף הזה אומר שיש פה 2 תנאים-

* מדברים ביחד.

ימית לוי: יש פה 2 תנאים מצטברים לנושא המגורים. אחד, "התעריף אותו מבוקש להפחית גבוה מהתעריף הקבוצתי". התעריף הקבוצתי שלנו מופיע בטבלאות בהמשך. יש פה טבלאות שמחלקות את הרשויות לפי המדרג הפריפריאלי, אנחנו ב-4 עד 5, והסוציו-אקונומי, אנחנו פה 8 עד 10, אנחנו משתייכים לקבוצה ה'.

ברוריה אליעז: כן.

ימית לוי: קבוצה ה' בשיטת מדידה ברוטו-ברוטו,

אלעד ארזי: תסתכלו, זה חשוב.

ימית לוי: התעריף צריך להיות 83.5 שקלים, התעריף שלנו נמוך ב-20 שקלים מהתעריף הזה. על כן, אין סיכוי שיאשרו לנו החלטה חריגה.

עומרי מאירי: זה ה-'10 או 'go מ'. זה הסעיף הראשון.

אלעד ארזי: אתם מבינים? אנחנו אמורים להיות ב-83 שקלים, אנחנו 20 שקל פחות,

* מדברים ביחד.

ברוריה אליעז: מעולה. אם היינו יודעים את זה מראש לא היינו פותחים פה.

ענבר כהן: אז אנחנו-

ברוריה אליעז: והיינו חוסכים חצי שעה.

ענבר כהן: אבל אמרו לי זמן של חצי שעה -

ברוריה אליעז: היינו חוסכים חצי שעה-

אלעד ארזי: לא משנה, לא משנה.

* מדברים ביחד.

יוסף ניסן: לא, זה משהו אחר לגמרי.

מירית בן אשר: יש לי הצעה.

ברוריה אליעז: זה לחוד וזה לחוד.

ענבר כהן: שנייה, אני גם רוצה להגיד משהו.

* מדברים ביחד.

ענבר כהן: שנייה, שנייה.

אלעד ארזי: שנייה, נו. הנה, תני לה-

מירית בן אשר: לא ב-30 ביוני.

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: צריך לעשות דיון מקדים, לא משנה כמה זמן מראש, אבל מראש ולא בזמן ההצבעה.

ברוריה אליעז: ותמיד לשלוח את מה שאפשר לשלוח מראש.

ימית לוי: אלה החומרים ששולחים.

ברוריה אליעז: תמיד.

ימית לוי: זה חומרים ש-

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: בכל מליאה, בכל מליאה.

יוסף ניסן: רגע, רגע, יש פה מסלול שתיים, מה זה מסלול שתיים? אה, שאינו למגורים?

ימית לוי: זה למסחר ושירות.

יוסף ניסן: אה.

אלעד ארזי: טוב, חברים, אז יש עוד משהו? אתם רוצים, זה, משהו? מירית? יוסי? הכל בסדר? עוד משהו? אפשר לסגור את הישיבה?

החלטה: המליאה דנה באישור צו הארנונה לשנת 2026 ואישרה פה אחד שלא לבקש העלאה חריגה נוספת מתוך התחשבות בקושי הכלכלי ובמצב השורר במדינה. המליאה אישרה את צו הארנונה לשנת 2026 עם עדכון הטייס האוטומטי בלבד, תוך השארת ההנחה לנכס ריק על 6 חודשים. כמו כן, הוחלט על הקמת צוות לבחינת מדיניות ארנונה ארוכת טווח, ובפרט לבעלי העסקים.

אלעד ארזי: טוב, חברים, תודה לכולם.

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
אושר פה אחד.	המליאה דנה באישור צו הארנונה לשנת 2026 ואישרה פה אחד שלא לבקש העלאה חריגה נוספת מתוך התחשבות בקושי הכלכלי ובמצב השורר במדינה. המליאה אישרה את צו הארנונה לשנת 2026 עם העדכון האוטומטי בלבד, תוך השארת ההנחה לנכס ריק על 6 חודשים. כמו כן, הוחלט על הקמת צוות לבחינת מדיניות ארנונה ארוכת טווח, ובפרט לבעלי העסקים.	1

תום הדין